

از چوگان تا اسکواش، از فوتسال تا ووشو و فوتبال ساحلی

تازه‌واردهای المپیک را المپیک ببینیم

و ووشو اشاره کرد؛ ورزش‌هایی که کشورمان در مسابقات جهانی آنها حرف‌های زیادی برای گفتن دارد و از قدرت‌های جهانی آن به حساب می‌آید اما باید توجه داشت که اضافه‌شدن این رشته‌ها به المپیک و موفقیت‌شان در بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش جهان نیازمند نگاه المپیک به آنهاست، یعنی اینکه از همین حالا باید به چوگان و اسکواش المپیک نگاه کنیم و برای فوتسال و فوتبال ساحلی و ووشو هم برنامه‌ریزی دقیقی داشته باشیم تا در صورت المپیک شدن بتوانیم حرف برای گفتن داشته باشیم.

فراموش نکنیم میدان المپیک میدانی کاملاً متفاوت با رقابت‌های جهانی و قاره‌ای است و نمی‌توان با دلخوش کردن به موفقیت‌های گذشته و حتی جهانی و قاره‌ای در المپیک نتیجه مطلوب و دلخواه را کسب کرد.

خود کنند. بیهوده نیست که تصمیم‌گیرندگان المپیک که در رأس آن همین کشورهای قدرتمند هستند، با اعمال سیاست‌های مختلف سعی می‌کنند رشته‌های ورزشی را که در آنها صاحب سبک هستند، به بازی‌های المپیک اضافه کنند تا بتوانند بیشتر قدرت‌نمایی کنند. این امتیاز برای کشورهای میزبان المپیک هم وجود دارد که رشته‌های بومی خود را به مسابقات اضافه کنند، مانند آنچه در المپیک ۲۰۲۰ توکیو رخ داد و ژاپنی‌ها کاراته را برای اولین و آخرین بار المپیک کردند. با تمام‌شدن المپیک ۲۰۲۴ پاریس برنامه‌ریزی برای المپیک لس‌آنجلس آغاز شده و تعدادی از رشته‌های ورزشی به فهرست ورزش‌های المپیک اضافه شده‌اند و تعدادی هم در صف انتظار هستند. از جمله رشته‌های اضافه‌شده به المپیک می‌توان از چوگان و اسکواش نام برد و از آنها که در صف انتظارند، باید به فوتسال، فوتبال ساحلی

● فریدون حسن

المپیک را بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش جهان می‌نامند؛ آوردگاهی که تمام کشورها سعی می‌کنند با تمام توان ورزشی خود در آن حاضر شوند؛ آوردگاهی که حتی مهم‌ترین مسائل سیاسی، فرهنگی و اجتماعی را هم تحت تأثیر خود قرار می‌دهد. المپیک میدانی است برای دیده‌شدن و کشور‌های قدرتمند جهان همواره سعی کرده‌اند آن را در قبضه خود بگیرند. بیهوده نیست که این کشورها در عرصه ورزش هرزینه می‌کنند. قدرت‌های جهان هر قدر در عرصه سیاسی و جنگ‌افروزی و تبعیض نژادی با ناچاوتمریدی و استعمار پیش می‌روند اما با تمام وجود سعی می‌کنند در المپیک چهره‌ای زیبا و صلح‌دوست و مهربان از خود به نمایش بگذارند و در این میان تلاش می‌کنند در ورزش‌هایی که سرآمد آن هستند، میدان‌را از آن

اسکواش حسرت‌به‌دل نماند

● شمیم رضوان

۲۰سال زمان برد تا اسکواش موفق به کسب جواز حضور در المپیک شد و قرار است در لس‌آنجلس برای نخستین بار حضور در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا را تجربه کند. اما اتفاقات اخیر نگرانی‌های زیادی را برای دوستداران، پیشکسوتان و حتی ورزشکاران اسم و رسمدار این رشته ایجاد کرده است! اتفاقات ناخوشایندی که باعث شد برخی ملی‌پوشان عنواندار اسکواش از حضور در آخرین انتخابی انصراف دهند؛ تصمیمی که نه برای پایان دادن به حضورشان در تیم ملی که برای شنیده‌شدن خواسته‌های بحق‌شان از سوی ریاست فدراسیون بود، اما نتیجه عکس داد و در عین ناباوری درست بعد از رسیدن نامه ملی‌پوشان به دست فدراسیون، آقایان بحث جوان‌گرایی در این رشته را مطرح کردند و قید نقراتی را که همین چندروز قبل برای حضور در انتخابی دعوت کرده بودند، زدند!

باقی‌نمانده و بنا بر گفته‌ها، بیش از ۸۰درصد این زمین را علف‌هرز تشکیل داده است و برخی اوقات اسب‌هایکی دور هم گرسنه می‌مانند!

در عین ناباوری، بر اساس گفته‌های رئیس فدراسیون چوگان، از ۲۱ اسب چوگانی که قبلاً در جام جهانی برای ایران بازی کردند، تعدادی تلف شدند و اسب‌هایی هم که باقی مانده‌اند، به خاطر ضعف و گرسنگی بسیار ضعیف شده‌اند و در خطر قرار دارند. با این حساب آیا می‌توان امید داشت چوگان ایران بتواند یکی از مجوزهای حضور در المپیک ۲۰۲۸ را از آن خود کند؟

بی‌شک با توجه به اینکه ۱۰ کشور فدراسیون چوگان دارند و یونسکو برای زنده‌نگه‌داشتن چوگان این اجازه را می‌دهد که همه این کشورها، چوگان را ثبت کنند، عدم حضور ایران در المپیک لس‌آنجلس اصلاً جالب توجه نخواهد بود، خصوصاً که نه فقط رهبری بارها و بارها به احیای این رشته توصیه و تأکید فرموده‌اند که در دین اسلام نیز به نگهداری از اسب و آموزش سوارکاری توصیه‌های فراوان شده؛ توصیه‌هایی که تا به امروز به درستی به کار گرفته نشده است اما انتظار می‌رود المپیک شدن چوگان بتواند باعث رونق دوباره این رشته در ایران شود، خصوصاً که رئیس کمیته بین‌المللی المپیک هم بعد از راه یافتن چوگان به المپیک به ایرانی بودن این رشته اشاره کرده است.

چوگان ایرانی در قلب امریکا

● دنیا حیدری

المپیک لس‌آنجلس می‌تواند نقطه عطفی برای چوگان ایران باشد، به شرط آنکه در زمان باقیمانده تا آغاز بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا در امریکا که اتفاقاً زمان کمی هم نیست، آقایان برنامه‌ای برای حضور در المپیک ۲۰۲۸ داشته باشند.

چوگان به عنوان یک ورزش ایرانی موفق به کسب جواز حضور در المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس شده که پیش از این در المپیک سنت لوئیس (۱۹۰۴)، لندن (۱۹۴۸) و (۱۹۰۸)، آمستردام (۱۹۲۸)، لس‌آنجلس (۱۹۳۲) نیز حضور داشته و حالا قرار است ششمین حضور خود را در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا تجربه کند.

بیش از یک‌دهه قبل (بایز ۱۹۲۲) بود که بازی چوگان در هشتمین اجلاس سالانه کمیته میراث ناملموس سازمان یونسکو بدون هیچ مخالفتی حتی از سوی نمایندگان ایرانی حاضر در این اجلاس در فهرست میراث ناملموس یونسکو به نام کشور جمهوری آذربایجان ثبت جهانی شد! آن هم در شرایطی که مقام معظم رهبری چندین بار در باره احیای این ورزش به عنوان یک بازی سنتی و فرهنگی ایران تأکید کرده بودند و طبق گفته‌های دهخدايي، دبیر وقت فدراسیون چوگان، این فدراسیون از سال ۱۳۸۷ نام‌نگاری رسمی خود را در این باره آغاز کرده و در سال‌های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۰ هم هشدارهای جدی درباره اینکه چوگان یک بازی سنتی ایرانی است داده بوده اما عدم توجه به توصیه‌های رهبری، درخواست‌های مکرر و نام‌نگاری‌های فدراسیون چوگان، باعث می‌شود کشور جمهوری آذربایجان درصدد ثبت آن برآید، اما بعد از آنکه برای چندین مرتبه رهبر معظم انقلاب اسلامی چوگان را بخشی از هویت ایران خوانده و بر لزوم حمایت و احیای این ورزش تأکید کردند، اقدامات لازم جهت ثبت این ورزش به نام ایران در یونسکو با دیگر به جریان افتاد تا سرانجام بعد از گذشت چیزی حدود پنج سال، چوگان به نام ایران ثبت شد چراکه ریشه و زادگاه چوگان در ایران است و ایران جواز کشورهایی است که چوگان هنوز در آن رایج است، با وجود این اما ای مسئولان ورزش و چوگان ایران از فرصت ایجاد شده جهت حضور چوگان در المپیک استفاده و چوگان ایران را برای کسب جواز حضور در این رقابت‌ها حیا و مهیا می‌کنند یا در دست مانند روزی که جمهوری آذربایجان چوگان را در قریاغ

به نام خودش زد، باید حسرت حضور چوگان ایران در لس‌آنجلس را بخوریم؟

صغر ناطری، رئیس فدراسیون چوگان ایران تأکید دارد که اگر امروز ورزشی به اسم چوگان در ایران باقی مانده، همه به خاطر توجه رهبری است: «ایشان از همه ورزش‌ها حمایت دارند، ولی در شش سخنرانی مختلف در خصوص این ورزش صحبت کرده و کلیه‌دوای‌های جالبی را به کار برده‌اند. ایشان فرمودند چوگان جزو ملیت، هویت و فرهنگ ایران و در واقع مال ماست و همواره بر احیای حمایت و ترویج این رشته بسیار تأکید کرده‌اند و صحبت‌های‌شان همیشه پشتوانه ما بوده است.»

چوگان ایران همواره با اسب‌های باشگاه چوگان البرز که متعلق به حمزه ایلخانی‌زاده، عضو هیئت رئیسه فدراسیون جهانی است، در مسابقات بین‌المللی شرکت می‌کند، اما بنا به گفته‌های رئیس فدراسیون، ایلخانی‌زاده تنها حامی چوگان ایران طی سال‌های گذشته بوده و دیگر مسئولان هیچ سراغی از این رشته نگرفته‌اند و شرکت توسعه هم که وظیفه کمک و حمایت از ورزش‌ها را دارد، بیشترین خلل و مشکل را ایجاد کرده است؛ بدتر اینکه درست در شرایطی که چوگان ایران باید خود را مهیا شکرست در انتخابی‌های المپیک و کسب جواز حضور در لس‌آنجلس کند، چیزی از چمن مجموعه شهدا به عنوان یکی از معدود زمین‌های تمرینی چوگان

جای ووشو همچنان خالی است

● شیوانوروزی

پای مبارزه در میان باشد، بچه‌های ووشوی ایران حریف تمام دنیا هستند، این واقعیتی است که آنها با موفقیت‌های‌شان در مسابقات جهانی و قاره‌ای بارها ثابت کرده‌اند اما در عین ناباوری ووشو در المپیک نیست. سال‌هاست فدراسیون جهانی این رشته درخواست المپیک شدن آن را داده اما هر مخالفت شده است، جالب اینکه حتی قدرت چینی‌ها به عنوان یکی از کشورهای مطرح المپیک هم نتوانسته است کمیته بین‌المللی المپیک را قانع کند ووشو المپیک شود، بنابراین خیلی‌ها منتظرند چین میزبان المپیک شود و به عنوان یکی از امتیازهای میزبانی ووشو را به جمع رشته‌های المپیک اضافه کند، البته در میان تمام این ناامیدی‌ها حضور ووشو در المپیک ۲۰۲۶ جوانان بارقه‌های امید را به ورزشکاران این رشته تابانده است چراکه حالا کمیته بین‌المللی المپیک رسماً اعلام کرده است بعد از المپیک ۲۰۲۶ جوانان شرایط المپیک شدن این رشته را بررسی خواهد کرد. توماس باخ، رئیس کمیته بین‌المللی المپیک در این خصوص می‌گوید: «ما خوشحالم که ووشو را در برنامه رسمی داکار ۲۰۲۶ قرار می‌دهیم. ارزش و اشتیاق زیادی در سنگال، کشور میزبان بازی‌های المپیک جوانان برای این رشته ورزشی وجود دارد. ووشو پس از اولین حضور خود در المپیک داکار، مبنای محکمی برای ارزیابی خواهد داشت. باید منتظر بمانیم و سطح به رسمیت‌شناختن و مشارکت بین‌المللی و همچنین عملکرد کلی مسابقات را مشاهده کنیم. پس از این تحلیل، در موقعیتی قرار خواهیم گرفت که در مورد حضور ووشو در برنامه المپیک آینده تصمیم‌گیری کنیم.» به این ترتیب باید منتظر ماند و دید سرانجام ووشو المپیک می‌شود یا نه، اما می‌توان امیدوار بود با توجه به استقبال گسترده جوانان از این رشته پرتحرک و جذاب این اتفاق رخ دهد؛ اتفاقی که با توجه به درخشش ووشوکاران ایرانی در آسیا و جهان در سال‌های اخیر، رخدادی بسیار خوب برای ووشوکاران ایران به حساب می‌آید.

فوتبال ساحلی مدال المپیک کم دارد

● اشرف رامین

داستان فوتبال ساحلی ایران داستانی پرغصه‌تر از فوتسال است. وقتی سال ۲۰۰۶ برای اولین بار تیم ملی فوتبال ساحلی تشکیل شد، کمتر کسی توقع داشت این تیم مرزهای ترقی و پیشرفت را با سرعتی باورنکردنی طی کند و پا به پای مدعیان جهانی این رشته جلو برود و حتی آنها را پشت سر بگذارد. اما جای تأسف است که هر چه ستاره‌های این رشته درخشیدند، کمتر دیده شدند و آنها هم مانند فوتسال اسیر فوتبال‌زدگی مسئولان ورزش و حتی خود فدراسیون فوتبال شدند.

فوتسال ایران هشت بار در جام جهانی حاضر بوده، ۹ دوره جام بین‌قاره‌ای را پشت سر گذاشته و در ۱۰ دوره رقابت‌های قهرمانی آسیا هم شرکت کرده است که حاصل آن دو عنوان سوومی جام جهانی، چهار عنوان قهرمانی جام بین‌قاره‌ای و سه مقام قهرمانی آسیاست. با این تفاسیر باید عنوان کنیم که جای فوتبال ساحلی ایران در المپیک واقعاً خالی است، اما حالا در خواست فیفا باعث شده است امیدواری به اردوی فوتبال ساحلی هم بیاید، یعنی اینکه آنها هم فرصت حضور در المپیک را پیدا کرده‌اند؛ فرصتی که برویچه‌های فوتبال ساحلی هم بیاید، می‌توانند به بهترین شکل ممکن از آن استفاده کنند. آنها پیش از این توانایی‌های خود را ثابت کرده‌اند؛ ثابت کرده‌اند که اگر درست مورد توجه قرار گیرند، می‌توانند در مسیر افتخار آفرینی گام‌های بلندی بردارند، البته که آنها هم درست مانند فوتسال با مشکلات زیادی روبه‌رو هستند که مهم‌ترین آنها دیده‌شدن و بی‌توجهی‌هایی است که با وجود تمام موفقیت‌ها و افتخار آفرینی‌ها متوجه این رشته جذاب است.

فوتبال ساحلی با توجه به سیاست‌های کمیته بین‌المللی المپیک برای جذاب‌تر شدن المپیک از شانس بالایی برای المپیک شدن برخوردار است، پس بهتر است همین حالا به این رشته توجه بیشتری شود تا بتواند در المپیک افتخار آفرین باشد.

بچه سرراهی المپیک می‌شود

● حامد قهرمانی

سال‌هاست فوتسال ایران آقای آسیاست. سال‌هاست در مسابقات جهانی حرف‌های زیادی برای گفتن دارد و حالا این فرصت پیش آمده است تا شاید بتواند در میدان بزرگی چون المپیک هم قدرت‌نمایی کند. فوتسال ایران با ۱۳ قهرمانی در آسیا دست‌نیافتنی است چراکه هنوز هم آسیایی‌ها چندان فوتسال‌بان نشده‌اند که بتوانند از پس ایران برآیند. در جام جهانی هم فوتسال ایران درخشان ظاهر شده، درست است که تنها یک عنوان چهارمی و یک مقام سومی را کسب کرده اما حتی وقتی که در مراحل پایین‌تر از گردونه مسابقات کنار رفته هم تیمی شایسته بوده که سواراز رسیدن به مراحل بالاتر بوده است.

فیفا درخواست حضور فوتسال در المپیک را ارائه کرده است و این یعنی فرصت بیشتر دیده‌شدن فوتسال ایران و ستاره‌های آن. این درخواست هنوز پاسخی دریافت نکرده است اما تصور حضور ستاره‌های فوتسال ایران در بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش جهان و تلاش برای به دست آوردن ارزشمندترین مدال ورزشی جهان تصور زیبایی است، با این حساب باید آماده بود، یعنی اینکه فوتسال باید جدی‌تر گرفته شود. فراموش نکنیم که بیش از ۱۰هسال از غیبت فوتبال ایران در المپیک می‌گذرد؛ غیبتی که با توجه به نوع نگاه آقایان به تیم امید به نظر می‌رسد ادامه هم داشته باشد اما حالا فوتسال می‌تواند به شرط المپیک شدن به غیبت طولانی مدت پایان دهد، البته این را هم از یاد نبریم که فوتسال جایگاه خودش را دارد.

واقعیت این است که فدراسیون فوتبال هنوز هم به فوتسال نگاه یک بچه سرراهی را دارد و البته تمام موفقیت‌های این بچه سرراهی را به نام خود ثبت می‌کند. این نگاه باید در صورت المپیک شدن فوتسال عوض شود تا این رشته جذاب و ستاره‌های جهانی‌اش بتوانند در المپیک برای ورزش ایران افتخار آفرینی و جای خالی فوتبال را برای ایران پر کنند.